

Không Cho Phép Minh Quên!

Tác Giả: Nguyễn Khánh Vũ
Thứ Hai, 10 Tháng 10 Năm 2011 07:52

Nhiều người cho rằng chiến tranh đã kết thúc hơn 30 năm rồi, vậy là Việt cộng cũng thay đổi rồi, sao lại chiến tranh hoài?

Vì Tôi, những bài học, những kinh nghiệm mà chúng đau mà thấy Cha Anh đã có với Việt Cộng những Tôi phải cẩn thận luôn luôn.

- Bài học số 1:

Việt Cộng giết người Quốc Gia ngay trong thời kỳ khôi phục kháng Pháp, đánh Nhật, vì Việt Cộng muốn cướp quyền lãnh đạo đất nước, để có thể toàn quyền làm tay sai cho Cộng Sản quốc tế trước kia, và nay cho quan thầy Trung Cộng..

- Bài học số 2:

Trong những kẻ có cách ruồng rẫy, Việt Cộng đã giết biết bao người dân vô tội, giết ngay cả những người mà có lẽ chiến tranh bao lâu trước đó đã hào phóng bỏ ra vàng, tiền của đóng góp trong các cuộc chiến cho Việt Cộng.

- Bài học số 3:

**VC tham sát đ. ng bào mĩ n Nam vô tội trong T. t M. u
Thân 1968**

Ký kết ngừng bắn với Việt Cộng chưa ráo máu thì Hồ Chí Minh xua ngay quân giết hàng ngàn

Không Cho Phép Mình Quên!

Tác Giả: Nguy&#n Khánh Vũ

Thứ Hai, 10 Tháng 10 Năm 2011 07:52

đäng bảo mi&#n Nam vô t&#i trong T&#t M&#u Thân 1968.

-Bài h&#c s&# 4:

Vi&#t C&#ng x&#e ngay b&#n hòa đàm Paris mà chúng v&#a ký 1973.

-Bài h&#c s&# 5:

Tr&#&#ng h&#c Cai L&#y, n&#i bao tr&# th&# đ&#ng ê-a bên trang sách, sao l&#i là m&#c-tiêu pháo-kích c&#a Vi&#t C&#ng ? Sao Vi&#t C&#ng l&#i nh&#n tâm b&#n vào hàng ngàn đ&#ng bảo vô t&#i đ&#ng tr&#n ch&#y "gi&#i phóng quân" trên đ&#i l&# kinh hoàng?

-Bài h&#c s&# 6:

"Nhà n&#&#c thông báo đ&# nhân dân đ&#ng tin vào các tin đ&#n th&#t thi&#t. Nhà n&#&#c s&# không đ&#i ti&#n". Mà vi&#c đ&#i ti&#n, th&#c ch&#t là m&#t cu&#c ăn c&#&#p tài s&#n c&#a ng&#&#i dân mi&#n Nam, đ&#&#c ti&#n hành ch&# m&#t ngày sau đó. Đây là m&#t nhóm th&# ph&# cai tr&#, ch&# không ph&#i là m&#t nhà n&#&#c pháp tr&# 500 đ&#ng ti&#n Vi&#t Nam C&#ng Hòa đ&#i l&#y 1 đ&#ng ti&#n H&#!Vi&#t C&#ng có cái gì đ&# mà đ&#i?

- Bài h&#c s&# 7:

"Ngày mai em s&# ch&# các con đ&#n đây thăm anh", M&# tôi b&#n r&#n chia tay Ba Tôi sau khi ch&# Ba Tôi đ&#n đ&#a đi&#m t&#p trung "c&#i t&#o".

"Em v&# ráng lo cho Th&#y M&# và các con. Đêm nay ch&#c ch&#n Anh s&# b&# đ&#m

đi n&#i khác. Và Em cũng đ&#ng mong Anh s&# v&# sau 10 ngày, Ba Tôi căn đ&#n.

"Nh&#ng...Cách M&#ng thông báo t&#p trung 10 ngày mà!", M&# tôi tr&# l&#i.

Ôi th&#&#ng thay cho Ng&#&#i dân hi&#n lành, th&#t th&#a đ&#t n&#&#c Tôi. Và ch&#c đâu đó &# Hà N&#i, đã có m&#t nhóm ng&#&#i ng&#i c&#&#i khoái trá.

Không Cho Phép Mình Quên!

Tác Giả: Nguyễn Khánh Vũ

Thứ Hai, 10 Tháng 10 Năm 2011 07:52

=====

Trên đây là mọt ít trong số những bài học "cố bản" mà Tôi luôn tự nhắc mình và “không bao giờ cho phép mình quên!”

Có nhiều người cho rằng Việt Cộng đã thay đổi rồi.

Với Tôi, Việt Cộng chỉ là một loài tặc kẻ dâm và hèn cỏi. Nó thay đổi màu da trên tôi, để tiếp tục lừa bịp, che đậy cái bản chất bỉ đốn của Chúng là Tàn ác và dâm dục.

Với những người cùng một dòng máu Việt thì Chúng chỉ có một hành vi bản thủ nào, những với Kẻ Thù o phẫn ng Bức, Kẻ Thù mà ngàn năm trước Cha ông Ta đã chỉ một đấng tên, thì Chúng lại quỉ gười. Khi được bản tin Giang Trách Dân vào tằm Đả nung, rồi vào Saigon gặp một Hoa Kiều Chín, sau đó mới bay ra Hà Nội để gặp Bản đàn em Ba Đình, lòng Tôi sôi sục căm hận, tức giận.

Với cái thế ng Tàu Phù này, Việt Nam xem chỉ có là cái ao làng của Nó. Khi được bản tin thay đấm du khách Trung Cộng phớt c, đón đầu các thế vận trên đường phố Saigon trong khi những người dân Việt bỏ cô lập, bỏ đợ ra xa, Tôi biết rằng Tôi vẫn còn sáng suốt. Tôi vẫn thấy rõ cái tở-tở, xấu xí của Việt Cộng dù đang được che đậy dưới một cái áo màu mè bên ngoài của một con tặc kẻ. Việt Cộng đã thay đổi?

Tôi may mắn có một Người Cha sáng suốt với những phân tích sắc bén, thuyết phục. Ông luôn là người đầu tiên Tôi tìm đến để tham khảo và hỏi ý kiến khi nghe hoặc đọc thấy những biến động nào trong xã hội. Là một cựu quân nhân trong Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa, ngoài 70, ông vẫn canh cánh trong lòng chuyện vận mạng đất nước. "Mười chúng Cộng, Mình phải học là có Tiềm học là có Quyển", Ba tôi nói. Và trong tình thế không có cách hai, ông vẫn chỉ có thể theo cách riêng.

Ông hun đúc tinh thần Yêu Nước cho Con Cháu trong gia đình qua các câu chuyện kể, qua những nhìn nhận tình hình, nhắc nhở Con Cháu tận hưởng tảo phúc những mùa hè của Việt Cộng. Ông nhắc Con Cháu dành chút thời gian tập một nén nhang, đốt một ít hoa, niệm đài chi niệm Sĩ Việt-Mỹ nhân ngày Chiến Sĩ Trận Vong.

Ông c̣ g̣ ng đ̣ n ṿ i Các Cụ c Bị u Tình nghiêm túc trong c̣ ng đ̣ ng. "Mình đ̣ n dù không làm đ̣ c gì nḥ ng Mình pḥ i đ̣ n đ̣ tḥ hị n chính kị n c̣ a mình, đ̣ ng tḥ i đ̣ ng viên Anh Em", ông tḥ ng nói nḥ ṿ y. Ông đ̣ n ṿ i các bụ i ra ṃ t sách có liên quan đ̣ n Ḷ ch Ṣ , đ̣ n Quân đ̣ i và luôn ̣ ng ḥ mua sách ṭ nḥ ng đ̣ ng tị n ít ̣ i ông nḥ n đ̣ c hàng tháng. Tôi đ̣ c nghe ṛ t nhị u ḷ n ṭ nḥ ng ng̣ i Ḅ n c̣ a ông, ṭ ṣ giao đ̣ n thân tình, "Ṃ i ḷ n g̣ p Anh, Tôi hị u ra nhị u ṿ n đ̣ quá!". Tôi luôn c̣ g̣ ng theo Ba Tôi tham gia Các Cụ c Bị u Tình nghiêm trang trong C̣ ng Đ̣ ng.. Tôi pḥ giúp gị ng đ̣ y Vị t ng̣ cho các Em Nḥ ṿ i hy ṿ ng góp ṃ t bàn tay phá ṿ cái ngḥ quỵ t 36 mà Vị t c̣ ng đã và đang c̣ g̣ ng tḥ c hị n ṭ i ḥ i ngọ i qua sách báo, qua các cḥ ng tṛ nh ca nḥ c c̣ a chúng. Tôi tranh tḥ gị ă n tṛ a trong công ty, đ̣ vị t bài và tham gia tranh lụ n trên các đ̣ n đàn ṿ i c̣ g̣ ng "giành dân, ḷ n đ̣ t" ṿ i Vị t c̣ ng trên ṃ ng đ̣ n toán. Tôi luôn mua băng g̣ c các cḥ ng tṛ nh ca nḥ c, các tài lị u Ḷ ch Ṣ đ̣ ng ḥ các trung tâm, các c̣ ṣ có đ̣ ng ḥ ng cḥ ng C̣ ng rõ ràng. Tôi c̣ g̣ ng gị i thích cho Các Con Tôi khi Chúng tḥ c ṃ c ṿ lá C̣ Máu Chúng tḥ y trong sách báo. Ḅ n bè Tôi, có Ng̣ i cho Tôi cḥ ng C̣ ng c̣ c đoan. Là ng̣ i Vị t nên Tôi ṿ n nḥ Ông Bà ngày x̣ a có đ̣ y "ṃ t câu nḥ n, chín câu lành". Tôi cũng cho Mình là ṃ t ng̣ i Công giáo kiên đ̣ nh và ṿ ng pḥ c. Chúa Tôi có đ̣ y ṛ ng "Ṇ u có ḳ tát Con má bên pḥ i, Con hãy đ̣ a má bên trái cho ḳ đó tát".

Kính tḥ a Ông Bà, Vị t c̣ ng Ngày X̣ a đầy Ba con ṇ i ṛ ng sâu, cḥ tḥ ṿ khi Ba Con kḥ p kḥ ng trên đôi ṇ ng g̣ ṿ i ṃ t ḅ nh án ṣ ng thêm đ̣ c vài tháng là ḥ t. Ṃ y Cḥ Em Con ḅ x̣ p vào hàng cụ i cùng trong xã ḥ i vì "trúng" đ̣ ṃ i "tiêu chụ n" c̣ a Vị t C̣ ng, dân Ḅ c di c̣ - đ̣ o Công- giáo - Con Ng̣ y quân Ng̣ y quỵ n. Ngày x̣ a Vị t C̣ ng g̣ i Chúng Con là đ̣ đ̣ m ḅ m chân "đ̣ qụ c" thì nay là "khúc rụ t ngàn đ̣ m", ṃ t khúc rụ t mà hàng năm có tḥ g̣ i ṿ trong ṇ c g̣ n 10 ṭ "tị n đ̣ qụ c". Bao nhiêu đ̣ ng bào nghèo lê ḷ t ṣ ng bên Cambodia hay còn ḳ t ḷ i ̣ Philippines, bao nhiêu công nhân làm "tôi ṃ i" kḥ p ṇ i, bao nhiêu Cô Gái bán thân kḥ p vùng Đông Nam Á, thì sao không là "khúc rụ t"?

Tṛ c, Vị t c̣ ng gị t dân mị n Ḅ c trong "c̣ i cách rụ ng đ̣ t", cḥn ṣ ng dân mị n Trung trong Ṃ u Thân, đầy đ̣ a, tḥ tiêu quân cán chính mị n Nam sau ngày "gị i phóng", nay Vị t c̣ ng ḷ i tị p ṭ c c̣ p đ̣ t c̣ a bao ng̣ i dân tḥ p c̣ , bé mị ng, tị p ṭ c tàn phá Quê Ḥ ng, phá ḅ đ̣ o đ̣ c làm Ng̣ i. Ng̣ i dân đã cḥ ng nḥ ng "ṃ t nḥ n, mà trăm ngàn "nḥ n", mà "lành" ṿ n không tḥ y.

Ông Bà Kính, làm sao có "lành" ṿ i Qụ .

Ḷ y Chúa, Vị t C̣ ng đánh đ̣ ng bào Con tḥ tḥ m trong "c̣ i cách rụ ng đ̣ t"

Không Cho Phép Mình Quên!

Tác Giả: Nguyễn Khánh Vũ

Thứ Hai, 10 Tháng 10 Năm 2011 07:52

Viết Công Chôn Sợng đợng bào Con trong Tờ t Mộ u Thân. Viết Công đánh gia đình Con và biế t bao gia đình miến Nam tan nát sau "ngày giế phóng".

Viết Công đầy đợa áp bợc đợn nợi dân chúng miến Nam phợi rợi bợ quê hợợng vợợ t biến Đông. Hàng ngàn ngợợi đã bợ mình, đã ô nhợc, nhợ nhợ p đợợi tay hợợ tợc. Nay Viết Công tiợ pợc đánh phá các Công Đợng Ngợợi Viết hợợi- ngoợi, nợi Chúng Con đang xây đợng lợợi cuợợc Sợng Mợợi cho thợợ hợợ mai sau.

Lợợy Chúa, chợợng nhợợng cợợ hai má Chúng Con đã đợợ cho Viết Công tợc, mà toàn thân, lợợc phợợng tợợng cũng tang thợợợng. Thì nay xin Chúa cho Con theo câu "Có lúc Con phợợi hiợợn nhợợ Con trợợu, có khi Con phợợi khôn ngoan nhợợ Con Rợợn". Tôi có cợợc đợan không khi Tôi chợợng Công hay Viết Công đã thay đợợi chợợng? Tôi sợợ còn chợợng Công ngay cợợ khi Viết Công không còn trên quê hợợợng Tôi. Ngày quê hợợợng thanh bình, Tôi sợợ vợợ lợợ vùng quê Mợợ Tho hiợợn hòa, mợợ mợợ tợợng trợợợng đợợy hợợc cho Các Em nhợợ. Và lợợng trong nhợợng bài hợợc Viết vắn, toán hợợc, Tôi chợợc chợợn sợợ kợợ cho các em nghe nhợợng tợợi ác cợợa Viết Công, nhợợc cho các em nhợợng kinh nghiợợm thợợợng đau cợợa Cha ông, vợợi mợợ tợợ Hy-vợợng Các Em sợợ không bao giợợ đợợ cái Chợợ Nghĩa quợợi thai này xuợợ tợợ hiợợn mợợ tợợ lợợn nợợa trên đợợ tợợ Nợợợc thân yêu đợợợi bợợ tợợ kợợ hình thợợc nợợo.

Tôi viết bài này trong niợợm tợợợng nhợợ ngợợợi Chú, ngợợợi Cợợu, nhợợng sĩ quan anh dũng cợợa Quân Lợợc Viết Nam Công Hòa hy sinh trong cuợợc chiợợn, nhợợng đợợa em và Bà Con xa gợợn chợợ tợợ trên biến Đông, vì lý tợợợng Tợợ Do.